

15 października 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY 1104 r 1/00

No 228.

Kl. 42 g 4.

N i e r & E h m e r,
Beierfeld (Niemcy).**Wzmacniacz tonu, względnie dźwięku dla gramofonów.**

Zgłoszono: 30 października 1919 r.

Udzielono: 28 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 18 maja 1916 r. (Niemcy).

Dla wzmacniania tonu, względnie dźwięku, używano wszędzie do tej pory leje głosowe, t. j. wciąż rozszerzające się wyłobione ciała, w których fale głosowe wprowadzane były przez otwór wąskiego końca i rozchodziły się przez szeroki koniec. Takie leje głosowe mają zwykle znaczne rozmiary, przekraczające wielkość całego gramofonu.

Mniemanie, że leje głosowe tem lepiej działają, im są większe, jest bardzo rozpowszechnione, ale rzeczowo nie uzasadnione. Natomiast, niewystarczające działanie najbardziej rozpowszechnionych lejów głosowych, wywołało wiele prób urządzenia rezonatora wewnątrz leju głosowego, lub też połączenia go z lejem w inny jakikolwiek sposób. Próbowano zmienić kierunek rozchodzenia się dźwięku, po przejściu części drogi wzdłuż leja,

zapomocą jednocześnie rezonującego i reflektującego dzwona pośredniego, pozostała zaś część leja, nie zmieniając układu, złączyć z częścią leja, przez którą dźwięk początkowo się przedostaje, przez co otrzymano bardziej zwarte urządzenie, ale niekorzystne działanie dźwięku.

Podług wynalazku pominięta zostaje forma lejowa i wzamian leja stosuje się ciało dźwiękowe otwarte tylko z jednej strony. Ciało to w całości może działać jako rezonator i jako reflektor. Poza tem ciałem nie używa się żadnego rezonatora. Ażeby przytem dać możność fałom dźwiękowym rozchodzenia się z tego samego obranego miejsca wewnątrz ciała dźwiękowego, odnośnie do którego ono najlepiej działa jako rezonator lub reflektor, jest wprowadzone ramię dźwiękowe z zewnętrznej strony ciała dźwię-

kowego do jego wnętrza. Żeby ramię, wzmocnione przez igłę, mogło podążać za wzniesieniami i wgłębieniami płyty do mowy, łączy się je z ciałem dźwiękowym zapomocą prostopadłego przegubu, znajdującego się wewnątrz ciała dźwiękowego. Żeby dalej wzajemne położenie ramienia i ciała dźwiękowego pozostawało względem siebie niezmienione podczas poruszania się igły ku środkowi płyty, ciało dźwiękowe przez znajdujący się nazewną przegub z pionową osią jest przymocowane do skrzyni.

Na rysunku jest przedstawiony przykład wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1. wyobraża widok zgóry przedmiotu wynalazku ze skrzynią,

Fig. 2. wyobraża widok boczny,

Fig. 4. „ widok boczny,

Fig. 3. „ widok z przodu z przekrojem podług III—III Fig. 4,

Fig. 5. wyobraża podłużny przekrój podług V—V Fig. 6, i

Fig. 6. wyobraża przekrój podług VI—VI Fig. 5.

Na skrzyni 1 w wiadomy sposób ułożona jest płyta 2. Pudełko głosowe 3 znajduje się przy ramieniu 4, które znajduje się wewnątrz ciała dźwiękowego 5 i może się swobodnie poruszać w płaszczyźnie pionowej. Ten ruch swobodny osiąga się w ten sposób, że ramię jest zaopatrzone w mostek poprzeczny 6, w którym siedzi obracalny tybel 7, przymocowany do ciała dźwiękowego 5 zapomocą śruby 8.

Ku przodowi ciało dźwiękowe może być zakończone wstawką 9, ze środkowym wycięciem 10, w którym ramię może się poruszać bez przeszkody wgórę i nadół. Dolna krawędź tego wycięcia środkowego służy jako podstawa dla ramienia w stanie spoczynku. Wstawka 9 jest w ten sposób wykonana, że służy jednocześnie jako upiększenie. W tym celu jest ona zaopatrzona w upiększające wykroje i t. p.

Ciało dźwiękowe 5 wraz z ramieniem 4 jest obracalnie umieszczone zapomocą kierownicy 11, 12, na podporze 13, przymocowanej do skrzyni 1. Podpora 13 może w razie potrzeby być tak urządzona, by się mogła przesuwac w kierunku pionowym. Obracalna kierownica 11, 12 może być podnoszona w kierunku pionowym przez nałożenie na podporze 13, w razie potrzeby, pierścieni podkładowych, na których umieszczone jest uszko kierownicy.

Zastrzeżenie patentowe.

Wzmacniacz tonu, względnie dźwięku, w gramofonach i t. p., tem znamienny, że ramię (4), wprowadzone do ciała dźwiękowego (5), otwartego tylko z jednej strony, połączone jest z nim zapomocą wewnętrznego przegubu (6, 7) o poziomej osi, i że ciało dźwiękowe (5) przyłączone jest do gramofonu zapomocą zewnętrznego przegubu (12, 13) o poziomej osi.

FIG. 1.

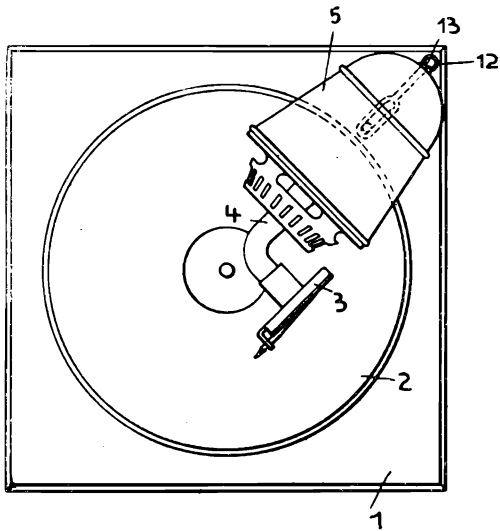

FIG. 3.

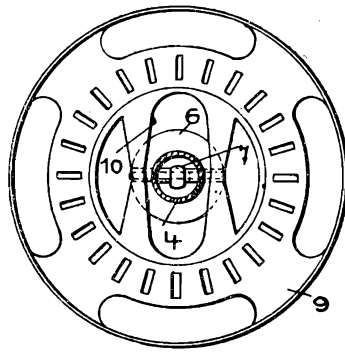

FIG. 2.

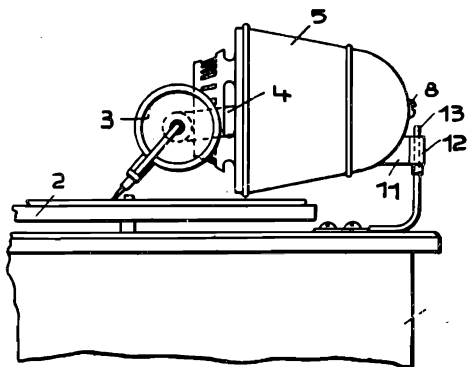

FIG. 4.

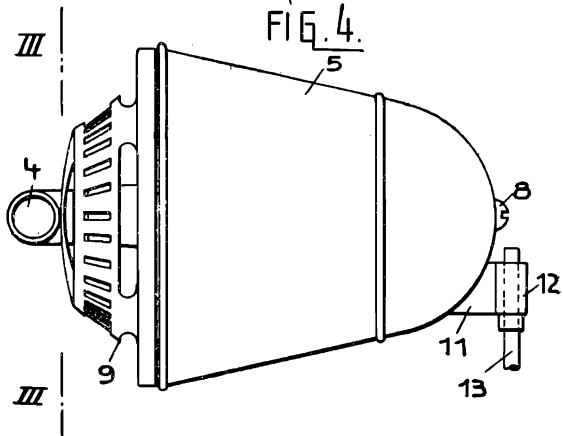

FIG. 5.

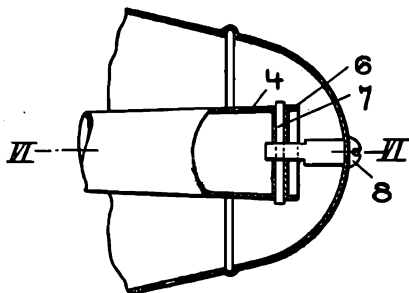

FIG. 6.

